

د حضرت ملاکی نبی کتاب

۔ ماخذ انبیاء

پېژندگلو

خُدائ پاک به وفادار وی باوجود د دې کۀ د هغه خلق وفا هم ونۀ کړی. خُدائ پاک خپله وعده ساتی خو په بدل کبښې د خپلو منونکو نه د تابعداری توقع ساتی. خُدائ پاک بنی اسرائیل ملامته کړل ځکه چې د هغوی ایمان کمزورې وو او دا خیال یې کولو چې اوس به خُدائ پاک خپل لوظ پوره کړی. هغوی د خُدائ پاک نه لری شول خو بیا یې هم د برکت امید ساتلو. خُدائ پاک انصاف له اهمیت ورکوی. هغه به نافرمانی له سزا ورکړی او بدعمله به تباہ کړی. د ملاکی په کتاب کبښې خُدائ پاک خبردارې ورکوی چې د مالک خُدائ ورغ راروانه ده کله به چې لوی حساب کتاب رامخی ته شی. توبې او بدلون سره بحالی راځی. خُدائ پاک همپشه خپلو خلقو ته په واپس راتلو هرکلی وائی. د خُدائ پاک لوی خواهش دا وی چې هغوی له برکت ورکړی څوک چې د هغه لارې ته راواپس شی. اګر چې د حضرت حجی او حضرت زکریاه د وینا په اثر کبښې هغوی د خُدائ پاک کور جوړول مکمل کړل خو څنگه چې د پېرو خلقو تمنا وه هغه شان د مسیح راتګ ونۀ شو. چې کله حضرت زکریاه د توبې دعوت ورکولو نو په شروع کبښې د هغه جوش او جذبه پېره

زیاته وه خو وروستو دا سپره شوه نو ځکه خدای پاک د خپل لوظ برکتونه بحال نه کړل. لږ وخت وروستو حضرت ملاکی دا پېغام راوړو او خلقو ته یې د توبې دعوت ورکړو او ورته یې وفرمائیل چې، امامت، چې اوس لالچی شوی دی، عبادت چې اوس ترې دنیاوی کاروبار جوړ شوی دی، طلاق چې اوس عام شوی دی، عام اولسی انصاف چې اوس نظرانداز کېږي، او لسمه حصه، چې اوس نه ورکولې کېږي. ”ولې یو سرې د خدای پاک نه غلا کولې شی څه؟“ خدای پاک د حضرت ملاکی په وسیله دا تپوس وکړو، او وعده یې وکړه چې زه به درته ”د آسمان دروازې خلاصې کړم.“ دا لوظ هغوی سره دی څوک چې خپله لسمه حصه ورکوی. حضرت ملاکی د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی او عیسیٰ مسیح دواړو د راتلو په حقله پېشگوڼې وکړه او وی فرمائیل چې دواړه به د خدای پاک پېغام راوړونکی وی. د ملاکی کتاب د زړې عهد نامې آخری کتاب دی. ملاکی د مسیح د راتلو او د هغه د عدل او انصاف بادشاهی په حقله په واضح توګه پېشگویانې کړې دی. څلور سوه او شل کاله وروسته به دا ټولې پېشگویانې د انجیل شریف په وویستم کتاب کې سر ته ورسېږي. د حفظ کولو دپاره ۲:۴ آیت ”څوک چې زما د نوم عزت کوی، صداقت او شفا به لکه د نمر په تاسو وځلېږي.“

۱ ﴿۱﴾ دا هغه پېغام دی کوم چې مالک خدای د ملاکی په وسیله بنی اسرائیلو له ورکړو.

يعقوب سره مينه، د عيسو رد کول

② ”ما تاسو سره مينه کړې ده،“ مالک خدای فرمائی. ”خو تاسو تپوس کوئ چې، تا مونږ سره څنگه مينه کړې ده؟“ مالک خدای په جواب کښې وفرمائيل، ”آيا عيسو د يعقوب ورور نه وو څه؟ بيا هم ما يعقوب سره مينه وکړه، ③ خو عيسو يعنې د ادميانو پلار نيکه ما رد کړو، او ما د هغوی غرونه شاړ کړل او د هغوی ميراث مې د بيابان گيدرانو ته پرېښودلو.“ ④ ادميان وائی چې، ”اگر که مونږ تباہ کړې شوی يو، خو مونږ به دا کنډرې بيا جوړې کړو.“ خو مالک خدای رب الافواج دا فرمائی چې، ”هغوی دا جوړولې شي، خو زه به يې تباہ کړم. دې ته به د بدعملی ملک وئيلې کېږي، او خلق به يې همپشه د خدای پاک د لعنت لاندې وي.“ ⑤ کله چې تاسو دا تباہی په خپلو سترگو وگورئ نو وبه وایئ چې، مالک خدای د اسرائيل د سرحدونو نه بهر هم خپله لوی بښکاره کوی.“

بې اهميته قربانيانې

⑥ مالک خدای رب الافواج امامانو ته فرمائی چې، ”يو زوی د خپل پلار عزت کوی، او نوکر د خپل مالک. که چېرې زه پلار يم، نو زما هغه عزت چرته دے؟ که چېرې زه مالک يم، نو زما هغه احترام چرته دے؟ اے امامانو، خو دا تاسو یئ چې زما د نوم سپکاوے کوئ. خو تاسو تپوس کوئ چې، مونږ څنگه ستا د نوم سپکاوے کړے دے؟ ⑦ تاسو زما په قربان گاه ناپاکه خوراک کېښودو. او بيا هم تاسو تپوس کوئ

چې تہ مونږ په څه ناپاک کړې یې؟ په دې چې تاسو وویل چې د مالک خدای قربان گاه ناپاکه ده زما د قربان گاه سپکاوې مو وکړو. (۸) کله چې تاسو رانده څاروی د قربانی دپاره راولئ، آیا دا غلط کار نه دے؟ کله چې تاسو گوډ یا بیمار څاروی قربانی کوئ، آیا دا غلط کار نه دے څه؟ که تاسو دا کوشش وکړئ چې دا خپل حکمران ته پېش کړئ، آیا هغه به تاسو نه خوشحاله شی څه؟ آیا هغه به تاسو قبول کړي؟“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. (۹) ”اوس خدای پاک ته سوال زاری کوئ چې په مونږ مهربان شی. ستاسو نه په داسې قربانی پېش کولو، آیا هغه به تاسو قبول کړي؟“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. (۱۰) ”اے کاش چې په تاسو کښې یو کس د عبادتخانی دروازي بندې کړي، نو چې تاسو نور بې فائدي اور زما په قربان گاه بل نه کړئ. زه تاسو نه خوشحاله نه یم،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی، ”او زه به ستاسو د لاسونو نه نذراني قبولې نه کړم. (۱۱) زما نوم به د قومونو په مینځ کښې عظیم وی، د نمر راختو نه تر نمر پرېوتو پورې. په هر ځای کښې به خوشبودارې او پاکې نذراني ما ته راوړې شي، ځکه چې زما نوم به د قومونو په مینځ کښې عظیم وی،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. (۱۲) ”خو تاسو زما د نوم بې حرمتی کوئ په دې وئیلو سره چې د مالک خدای قربان گاه ناپاکه ده، او د دې خوراک بې اهمیته دے. (۱۳) او تاسو وایئ چې، دا څومره بوج دے. او پوکي وهئ او د دې نه نفرت کوئ،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. ”کله چې تاسو د غلا، گوډ یا بیمار څاروی راولئ او د قربانی په طور یې پېش کړئ، آیا زه دا ستاسو د لاسونو نه قبول کړم څه؟“ مالک خدای فرمائی. (۱۴) ”لعنت دې وی په

هغه دوکھ باز باندې چې په رَمه کبني يې خُرب نر خاروے
 وى او نذرونه يې منلې وى، خو مالک ته مات گوڍ خاروے
 قربانى کړى. “نو مالک خُدائ ربُ الافواج فرمائى چې، ”زۀ
 لوى بادشاه يم، او په قومونو کبني خلق زما د نوم نه یرپړى.“

حکم د امامانو دپاره

۲ ﴿۱﴾ ”گورئ اوس دا حکم ستاسو دپاره دے، اے

امامانو. ﴿۲﴾ کۀ تاسو غور نہ نيسى، او کۀ تاسو د خپل زړۀ

نه زما د نوم احترام نہ کوئ، “مالک خُدائ ربُ الافواج

فرمائى، ”زۀ به په تاسو لعنت نازل کړم، او زۀ به ستاسو

نعمتونه لعنتى کړم. په اصل کبني ما هغوى د اول نه لعنتى

کړى دى، خُکۀ چې تاسو د خپل زړۀ نه زما احترام ونۀ کړو.

﴿۳﴾ ستاسو په وجه به زۀ ستاسو اولاد ورپم، زۀ به ستاسو په

مخونو ستاسو د اختر د قربانو گند واچوم، او تاسو به دې

سره بهر وغورزولے شئ. ﴿۴﴾ او تاسو به پوهه شئ چې ما

تاسو ته دا حکم درلېرلے دے چې زما لوظ به د ليويانو سره

جارى وى، “مالک خُدائ ربُ الافواج فرمائى. ﴿۵﴾ ”زما لوظ

هغوى سره وو، د ژوند او امن لوظ، او ما دا هغوى ته ورکړو

چې زما تعظيم وکړى، او هغوى زما عزت وکړو او زما د نوم

د دهشت نه ویرېدل. ﴿۶﴾ رښتینے شريعت د هغوى په خولۀ

کبني وو او هيخ دروغ د هغوى په شونډو نۀ وو. هغوى ما

سره په امن او صداقت روان ؤو، او پېر يې د گناه نه واپول.

﴿۷﴾ د امام د خولې دا فرض دى چې صحيح تعليم خور

کړى، او د هغۀ د خولې نه دې خلق د شريعت لټون وکړى،

خُکۀ چې هغه د مالک خُدائ ربُ الافواج پېغام رسوونکے

دے. (۸) خو تاسو اِمامان د خپلې صحیح لارې نه واورېدئ او ستاسو د شریعت په وجه پېرو تیندک خوړلے دے. د لیویانو سره زما شوے لوظ تا مات کرو، "مالک خُدائ ربُّ الافواج فرمائی. (۹) "نو په دې وجه ما ته د ټولو خلقو په وړاندې سپک او عاجز کړې، ځکه چې تا زما په طریقو عمل ونه کړو خو د شریعت په مسئلو کښې دې طرفداری وکړه."

د یهوداه بې ایمانی

(۱۰) آیا زمونږ ټولو پلار یو نه دے؟ آیا یو خُدائ پاک مونږ جوړ کړی نه یو؟ مونږ بیا ولې په خپلو کښې د یو بل سره په بې وفائی کولو د خپل پلار نیکه د لوظ بې احترامی کوو؟ (۱۱) یهوداه بې ایمانی وکړه. یو حرام عمل یې په اِسرائیل یعنی یروشلم کښې کړے وو، د هغه پاک کور چې مالک خُدائ ورسره مینه کوله د هغه بنځو سره په واده کولو چې بُت پرسته وې، یهوداه بې احترامی وکړه. (۱۲) د هغه سړی دپاره چې څوک داسې کوی، چې هغه څوک هم وی، مالک خُدائ دې هغه د بنی اِسرائیلو د قوم نه وشری. که هغه مالک خُدائ ربُّ الافواج ته نذرانې هم راوړی. (۱۳) یو بل کار تاسو وکړئ، تاسو د مالک خُدائ قربان گاه په اوبښکو ډکه کړئ. تاسو وژارئ او زاری وکړئ ځکه چې نور هغه نه ستاسو نذرانو ته گوری او نه یې ستاسو د لاسونو نه په خوشحالی سره قبلوی. (۱۴) تاسو تپوس کوئ چې، "ولې؟" دا ځکه چې مالک خُدائ ستا او ستا د ځوانی د بنځې په مینځ کښې گواه دے، ځکه چې تا د هغې سره ټگی وکړه، اگر که هغه ستا په ژوند کښې شریکه ده، او تا هغې سره نکاح کړې ده. (۱۵) آیا مالک

خُدائِ تاسو دواږه يو نه كړئ؟ تاسو په زړه او ځان د هغه يئ. او خُدائِ د دې نه څه غواړي؟ ځكه چې هغه نېك اولاد غواړي. نو د خپل زړه خيال ساته، او خپلې د ځوانۍ د بڼې سره ټگي مه كوه. ﴿١٦﴾ ”زه طلاق نه نفرت كوم،“ د بنۍ اسرائيلو مالِك خُدائِ فرمائي، ”او زه د هغه سپري نه نفرت كوم چا چې د ظلم جامې اغوستې وي،“ مالِك خُدائِ ربُّ الافواج فرمائي. ”نو د خپل زړه خيال ساتئ، او ټگي مه كوي.“

د عدالت ورځ

﴿١٧﴾ تاسو مالِك خُدائِ په خپلو خبرو سترې كړو. ”مونږ هغه څنگه سترې كړو؟“ تاسو تپوس كوي. په دې وئيلو سره چې، ”ټول بد كوونكي د مالِك خُدائِ په نظر كښې بڼه دي او هغه د هغوي نه رضا دئ،“ يا ”انصاف كوونكې خُدائِ پاك چرته دئ؟“

٣ ﴿١﴾ ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا مخې ته لاره تياره كړي. بيا به ناڅاپه هغه مالِك چې تاسو يې لټون كوي خپل كور ته راشي، هغه د لوظ پېغام راوړونكې به راشي د چا چې تاسو ليواله يئ،“ مالِك خُدائِ ربُّ الافواج فرمائي. ﴿٢﴾ خو د هغه د راتلو ورځ څوك برداشت كولي شي؟ څوك ودرېدلې شي كله چې هغه راښكاره شي؟ ځكه چې هغه به لكه د صفا كوونكي اور يا د دھوبي د صابون په شان وي. ﴿٣﴾ هغه به لكه د سپينو زرو د صفا كوونكي او خالص كوونكي په شان كښېني، هغه به ليويان صفا كړي او

د سرو او سپينو زرو په شان به يې چاڼ كړي. بيا به دوى صادقان شى چې مالِك خُداى ته به نذرانې پېش كولې شى، او د يهوداه او يروشلم نذرانې به مالِك خُداى ته د قبلولو وى، داسې لکه چې په تېرو ورځو، او په تېر شوو كالونو كېښې وې. ﴿٤﴾ ”نو زه به تاسو له د عدالت دپاره نږدې درشم. زر به زه د جادوگرو، زناكارو او چې په دروغو قسم خورى د هغوى خلاف گواهي وركړم، د هغوى خلاف چې د مزدورانو سره په مزدورى كېښې ټگي كوي، څوك چې په كونډو او يتيمانانو ظلم كوي، او مسافر د انصاف نه محروموى خو زما نه نه یرپړی،“ مالِك خُداى ربُّ الافواج فرمائى.

د خُداى پاك نه غلا كول

﴿٥﴾ ”زه نه بدلېدونكې مالِك خُداى يم. نو ځكه تاسو، اې د يعقوب اولاده، تباه نه شوى. ﴿٧﴾ ستاسو د پلار نيكونو د وخت نه تاسو زما د احكامو نه اوږدې يئ او عمل مو پرې نه دى كړى. ما ته راوگرځئ، او زه به تاسو ته راوگرځم،“ مالِك خُداى ربُّ الافواج فرمائى. ”خو تاسو تپوس كوئ، مونږ څنگه راوگرځو؟ ﴿٨﴾ خو زه وايم چې، ولې يو سرې د خُداى پاك نه غلا كولې شى څه؟ خو باوجود د دې تاسو زما نه غلا كوئ. خو بيا تاسو تپوس كوئ چې، مونږ تا نه څنگه غلا كوؤ؟ خو زه دا وايم چې، تاسو په لسمه حصه او نذرانو كېښې زما نه غلا كوئ. ﴿٩﴾ په تاسو او ستاسو په ټول قوم لعنت دى، ځكه چې تاسو ما نه غلا كړې ده. ﴿١٠﴾ خپله ټوله لسمه حصه زما گودام ته راوړئ، چې زما په كور كېښې غله دانه وى. په خپل دې كار سره ما آزمایئ،“ مالِك خُداى

ربُ الافواج فرمائی، ”نو تاسو به گورئ چي زه درته د آسمان
 نه د باران دروازې خلاصی کړم او په تاسو به دومره ډېر
 نعمتونه راوړوم چې بيا به تاسو سره د دې دپاره د کښنودو
 ځای نه وی. (۱۱) زه به ستاسو فصلونه د وبا او مولخانو د
 تباہ کولو نه وساتم، او ستاسو په پټو کښې به د انگورو بوتې،
 انگور د پخېدلو نه وړاندې نه غورزوی،“ مالک خدای ربُ
 الافواج فرمائی. (۱۲) ”بيا به ټول قومونه تاسو ته بختور وائی،
 ځکه چې تاسو به یو بناد او آباد ملک یئ،“ مالک خدای ربُ
 الافواج فرمائی.

د پاک خدای د رحم وعده

(۱۳) مالک خدای فرمائی چې، ”تاسو زما په حقله سپکې
 سپورې خبرې وکړې،“ ”خو اوس تاسو تپوس کوئ چې،
 مونږ ستا خلاف څه وئیلی دی؟ (۱۴) تاسو ووئیل چې، د
 خدای پاک خدمت کول بې فائدي دي. مونږ د هغه د حکمونو
 په منلو او د مالک خدای ربُ الافواج په حضور کښې په
 خپلو گناهونو په ماتم کولو څه حاصل کړل؟ نه، هیڅ نه. (۱۵)
 نو اوس مونږ مغروره خلقو ته بختور وایو. یقیناً چې بدعمله
 خلق ترقی کوی، او تر دې چې هغوی څوک چې د خدای
 پاک مقابله کوی سزا نه گوری.“ (۱۶) د دې نه وروستو، بيا
 کوم کسان چې د مالک خدای نه یرېدل یو بل سره یې خبرې
 وکړې، او مالک خدای ورته غوږ شو او هغه یې واورېدلې. د
 هغه په حضور کښې یو یادگاری طومار لیکلې شوې وو د
 هغوی د نومونو په حقله څوک چې د مالک خدای نه یرېدل
 او د هغه د نوم عزت یې کولو. (۱۷) مالک خدای ربُ الافواج

فرمائی، ”هغویٰ به زما وی. په هغه ورغ کله چې زه هغویٰ خپل خاص ملکیت جوړوم، زه به هغویٰ سره همدردی وکړم، لکه څنگه چې یو کس د خپل هغه زوی سره همدردی کوی څوک چې د هغه خدمت کوی. (۱۸) او بیا به تاسو د صادقانو او بدعملو په انجام کبښې فرق وگورئ، او هم به تاسو د هغویٰ انجام کبښې فرق وگورئ څوک چې د خدای پاک خدمت کوی او څوک یې چې نه کوی.“

د مالک خدای د قیامت ورغ

۴ (۱) مالک خدای رب الافواج فرمائی، ”یقیناً چې هغه ورغ راروانه ده، او هغه به لکه د بتی په شان بلیږی. په هغه ورغ به ټول مغروره او بدعمله خلق لکه د بوسو په شان وسوزی. د هغویٰ جرړې او ټولې څانگې به وسوزی. (۲) خو ستاسو دپاره څوک چې زما د نوم عزت کوی، صداقت او شفا به لکه د نمر په تاسو وځلېږی. او تاسو به بهر لار شئی او د هغه سخو په شان به ټوپونه وهی چې د غوجل نه آزاد شوی وی. (۳) په هغه ورغ کله چې زه دا کار وکړم نو تاسو به بدعمله لکه د ایرو په شان د پښو لاندې کړئ،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۴) ”زما د خدمت کوونکی موسی شریعت او هغه احکام، او فرمانونه چې ما هغه ته په سینا غر باندې د ټولو بنی اسرائیلو دپاره ورکړی و او یاد ساتئ. (۵) گورئ، زه به تاسو ته الیاس پېغمبر د مالک خدای د قیامت د هغه لویې او هیبتناکې ورځې د راتلو نه مخکښې درولېږم. (۶) هغه به د پلارانو زړونه خپلو بچو ته مائل کړی، مالک خدای

ربُ الافواج فرمائی، او د بچو زړونه به خپلو پلارانو طرف ته
مائل کړی، هسې نه چې زه راشم او ستاسو په مُلک د
ورانولو فېصله نازله کړم.“

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.